

Írta:

2013. január 26. szombat, 09:33

Akadnak emberek, akik egy viccet ismernek, aztán azt mesélik, hosszú-hosszú éveken keresztül. Már sokan unják, senki sem nevet rajta, unalmas, aztán kiderül, mégis akadnak olyanok, akik még nem hallották a poént. Az ilyen „egyvicces” emberek közöttünk élnek, pontosabban ez azért nem teljesen igaz, mert néha jól megérdemelt börtönbüntetésüket töltik (képünk illusztráció a rácsos világról).

Hirtelen, témák szerint besorolva három polgártársunk cselekedeteit lenne érdemes megemlíteni. Akad közöttük közelebbi ismerős, de távoli, félig-meddig hírességnek számító személyekről is érdemes szót ejteni.

Itt van ez **Z. Sarolta**, aki állandóan kölcsön kér, kisebb, de inkább nagyobb összegeket. Aztán a pénzt, a maga erkölcsi mércéje alapján – természetesen – nem tudja, nem akarja visszafizetni. Miközben ajándékba kapott házában tengődik, luxusautóval közlekedik, drága műtéten esik át. Most éppen megint a bíróság elé citálják, mert benragadt nála némi készpénz. Ezek szerint megint akadt olyan, aki adott neki.

Aztán csodálatos alak **S. József** is, az egyszerű juhászból még egyszerűbb vállalkozóvá felkapaszkodott Bács-Kiskun megyei emberünk. Őneki tényleg mindegy, éppen hány százalékos az általános forgalmi adó, mindig elcsalja. Egyszerűen nem érti meg, hogy bizonyos körülmények között, az nem őt illeti meg. Pedig egyszer azt mondta, ha végre kiszabadul, Isten bizony soha többé nem téved a bűn útjára. Aztán, tessék, megint a rácsot lesi, belülről.

Írta:

2013. január 26. szombat, 09:33

Ki nem maradhat a sorból **T. Zoltánné**, aki elvileg már nem is él. Mert egyszer, egy úgynevezett pilótajáték után, a jogerős ítélet elől bujkálva éveket a terjedt róla, öngyilkosságot követett el. Aztán mégis lefülelték, letöltötte a reá, kirótt éveket. Erre megint hasonló dolgokat szervezget, mint korábban. Miközben zavaros magyarázatokkal áll elő, becsapva kissé rendőröket, bírákat, aztán megint lebukik, mint a bűvárvöcsök. Bár ne feledjük, az asszony többször lelt meg, számára megfelelő balekokat.

Ebből csak egy dolog következhet. Érdeemes a számítógépes világhálón böngészni, bizonyos nevek után. Az archívumok ugyanis nem „felejtenek”, ez a nagy hasznuk. Aztán legfeljebb, kimaradhatnak az elővigyázatosak a megszokott manipulációkból.